

Õilis rüütel kappab kohale.

Don Quijote taas Estonia laval

TEEAÄRSES kõrtsis, mida don Quijote lossiks peab, valitsevad vägesid kõrtsmik ja tema naine Maria (Kadri Kipper, fotol). FOTO: LIINA VIRU

Publikpäev 28.11.2012

MARI HIIEMÄE
aripaev@aripaev.ee

Aastal 1970 esietendunud muusikalis "Mees La Manchast" astus don Quijotena Estonia teatri lavale legendaarne Georg Ots. Sama materjali verivärske versioon toob välja uued osatäitjad ja uude lavakujunduse.

Estonia blogis, millele pääseb ligi teatri kodulehelt, on avaldatud intervjuu muusikali lavastaja Neeme Kuningaga, kes märgib, et tegemist on siult filosoofilise ja vormilt meelelahutusliku muusikaliga, mille keskmes on elu mõtte väljaselgitamine, kuigi ühest vastust sellele ei leia ei don Quijote ega ka don Quijote tegelaskuju loonud poeet Cervantes.

Lõpliku töö teadmisest palju olulisem on otsimine, mis peaks vastuse leidmisele lähemale viima. Tähtsad on eesmärgid ja sihid, unistused ja usk.

Ä Esietendus "Mees La Manchast"

Dale Wassermanni libreto Miguel de Cervantes Saavedra romaani "Don Quijote" ainetel

22. MÄRTSIL Estonias

PILET: 6-31 eurot
www.opera.ee

elu sellisena, nagu ta olema peaks, mitte sellisena nagu ta on," väitis Rene Soom, kes on uues muusikalis üks don Quijote osatäitjatest.

Don Quijote ei karda öelda välja oma arvamust ning seista ideaalide eest, mida ta õigeks peab. Seetõttu peetakse teda hulluks. Seda, kas ja kes tegelikult selles muusikalisis hull on, võib otsustada publik.

Elu läbi don Quijote silmade. Et peategelase sise-maailm vaatajale arusaadavam oleks, on Neeme Kuningas ning Ott Evestus loonud väga kireva lavakujunduse. Ka kostüümide loomisel pole lavastaja end tagasi hoidnud.

"Lava- ja kostüümikujunduse lähtekoht on soov anda publikule võimalus näha maailma, sündmuspäiku, olukordi, inimesi ja inimsuhteid nii, nagu don Quijote võiks neid näha. Ta näeb, mida teised ei näe. Muidugi on see ainult üks fantaasiatähtne detail, mis võimaldab näha maailma, mis on...

TEEAÄRSES kõrtsis, mida don Quijote lossiks peab, valitsevad vägesid kõrtsmik ja tema naine Maria (Kadri Kipper, foto). FOTO: LIINA VIRU

Publikupäev 23.11.2012

MARI HIEMÄE
aripaev@ariapev.ee

Aastal 1970 esietendunud muusikalis “Mees La Manchast” astus don Quijotena Estonia teatri lavale legendaarne Georg Ots. Sama materjali verivärske versioon toob välja uued osatäitjad ja uude lavakujunduse.

Estonia blogis, millele pääseb ligi teatri kodulehel, on avaldatud intervjuu muusikali lavastaja Neeme Kuningaga, kes märgib, et tegemist on siult filosoofilise ja vormilt meelelahutusliku muusikaliga, mille keskmes on elu mõtte väljaselgitamine, kuigi ühest vastust sellele ei leia ei don Quijote ega ka don Quijote tegelaskuju loonud poeet Cervantes.

Lõpliku tõe teadmisest palju olulisem on otsimine, mis peaks vastuse leidmisele lähemale viima. Tähtsad on eesmärgid ja sihid, unistused ja usk.

Lugu elu pisiasjadest. “Mees La Manchast” on mitmetahuline lavateos. “Olenevalt tegelaskujudest ja olukordadest näete laval nii pateetilist kõrgdraamat, liigutatavat sentiment, õrna romantikat ja tõsist tragöödiat kui ka teise äärmusena sürrealistlikku groteski ja lopsakat jämekoomikat – kõike seda, millest meie elu tegelikult koosneb,” kirjeldas Kuningas.

Lavastuse peategelast kannustavad üllad ideaalid. Selles, et need kõrvaltvaatajale veidrad paistavad, on süüdi kõrvaltvaatajad ise. “Don Quijote hullumeelsus seisneb selles, et ta püüab ainsana näha

Ä Esietendus “Mees La Manchast”

Dale Wassermani libreto Miguel de Cervantes Saavedra romaani “Don Quijote” ainetel

22. MÄRTSIL Estonias

PILET: 6-31 eurot
www.opera.ee

elu sellisena, nagu ta olema peaks, mitte sellisena nagu ta on,” väitis Rene Soom, kes on uues muusikalis üks don Quijote osatäitjatest.

Don Quijote ei karda öelda välja oma arvamust ning seista ideaalide eest, mida ta õigeks peab. Seetõttu peetakse teda hulluks. Seda, kas ja kes tegelikult selles muusikalis hull on, võib otsustada publik.

Elu läbi don Quijote silmade. Et peategelase sissemaailm vaatajale arusaadavam oleks, on Neeme Kuningas ning Ott Evestus loonud väga kireva lavakujunduse. Ka kostüümide loomisel pole lavastaja end tagasi hoidnud.

“Lava- ja kostüümikujunduse lähtekoht on soov anda publikule võimalus näha maailma, sündmuspaiku, olukordi, inimesi ja inimsuhteid nii, nagu don Quijote võiks neid näha. Ta näeb, mida teised ei näe. Muidugi on see ainult üks fantaasiatund tuhandetest võimalikest, võimatu unistus, et kõik vaatajad seda samamoodi tajuksid ja mõistaksid. Aga unistus peabki võimatu olema, sellest lugu ju ongi,” nentis Kuningas.

“Mees La Manchast” sisaldab ohtralt mõnusat muusikalist materjali. Samas on see filosoofilise sisuga lavastus, mis võiks asjade olemuse üle mõtlema panna.

“Mul oleks hea meel, kui kas või üks inimene pärast etendust näeks maailmas rohkem ilusat, et taevas on küll pilvine, aga pilvede taga on siiski päike. Teos peaks mõjuma kirgastavalt – see on teose “Mees La Manchast” väärtus,” sõnas Soom.